

by tímto podřaděním zachycen skutek otce i v dalších složkách jednak svodu, jednak výchovy a dozoru. Tyto složky nejsou dány již poměrem souložníků v § 131 tr. zák. předpokládaným o sobě, ano může k souloži mezi ascendenty a descendenty dojít i z jiné příčiny než svodem ascendentu, a protože descendent může být i mimo výchovu a dozor dotčeného ascendentu. Tyto další složky skutku na straně ascendentu (otce) převyšují rozsah skutkové podstaty zločinu zprznění krve podle § 131 tr. zák., opodstatňují náležitosti, které jsou mimo konání (dopuštění) smilného činu stanoveny § 132 III. tr. zák. pro zločin svedení ke smilstvu, a vyžadují — nejsou zachyceny již podřaděním skutku pod ustanovení § 131 tr. zák. — podle zásady, že zločin je tím větší, čím více povinností jím porušeno (§ 43 tr. zák.), — zvláštního právního hodnocení, které se vzhledem k §§ 34 a 44 písm. a) tr. zák. děje současným podřaděním skutku i pod ustanovení § 132 III. tr. zák. Totéž platí, pokud jde o posouzení skutku matky, která svedla vlastní dceru, jsoucí v její výchově, k souloži s otcem.

Čís. 4000.

Krádež součástky železnice spadá pod ustanovení § 175 I b) tr. zák. jen, může-li mít krádež vliv na bezpečnost železničního provozu.

Značkovací hřebíky v pražcích na trati jsou součástkami železnice ve smyslu §§ 85 c), 175 I b) tr. zák.; jich odstranění může mít aspoň nepřímo nepřímý vliv na bezpečnost železničního provozu.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1930, Zm I 86/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 19. prosince 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 175 I b) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

S hlediska čís. 10 § 281 tr. ř. namítá zmateční stížnost, že hřebíky, jichž krádeží, kvalifikovanou rozsudkem za zločin podle § 175 I b) tr. zák., byl obžalovaný uznán vinným, nejsou zařízením patřícím k železnici, any neslouží k samotnému provozu, nýbrž jsou jen výpomocnou značkou při určování, zda jest určitý pražec ještě způsobilý pro provoz či nikoli, že tudíž čin obžalovaného přichází vzhledem k ceně hřebíků, zjištěné rozsudkem (14 Kč), v úvahu jen jako přestupek krádeže podle § 460 tr. zák. Námitce nelze přiznati oprávnění. Třebaže krádež součástky železnice spadá pod ustanovení § 175 I b) tr. zák. jen, může-li mít krádež vliv na bezpečnost železničního provozu (rozh. čís. 2428, 3717 sb. n. s.; viz i rozh. čís. 739, 1366, 2026 téže sbírky), nelze důvodně říci, že skutek obžalovaného byl nesprávným výkladem zákona

podřaděn zločinné kvalifikaci krádeže, která se naň nevztahuje. V rozsudkových důvodech se zjišťuje, že ony hřebíky slouží k evidenčním účelům o stáří každého pražce na trati; traťmistr Jaroslav K., na jehož výpovědi jsou zbudována skutková zjištění rozsudková, uvedl jako svědek, že vytažením těchto značkovacích hřebíků je znemožněna evidence obnovení pražců, že každá hlava takového hřebíku jest opatřena značkou dodávající firmy a číslem roku, a že se při obnovení pražce zatluče vždy značkovací hřebík s číslem běžícího právě roku, čímž je zjednána ona evidence, která tudíž byla vytažením hřebíků podle jeho předchozího údaje znemožněna. Právem mohl proto nalézací soud dospěti k závěru, že ony značkovací hřebíky jsou součástkami železnice ve smyslu §§ 85 c) a 175 I b) tr. zák., ano jde o předměty, jichž odstranění může mít aspoň nepřímo nepříznivý vliv na bezpečnost železničního provozu.

Čís. 4001.

Vyazuje-li činnost pachatelova, čelící proti cizímu majetku, v různých svých dějstvích náležitosti skutkové povahy různých majetkových deliktů, jest ji posuzovati s hlediska trestního zákona podle toho jednání, jímž byl cizí majetek přímo zasažen.

Pokud jde o zpronevěru, nikoliv o krádež, odcizoval-li číšník kontrolní známky pro zjištění toho, co měl za pokrmy a nápoje odvésti restauraterovi.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1930, Zm I 392/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Františka J-a do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 26. března 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem spoluviny na krádeži podle §§ 5, 171, 176 II c) tr. zák. Zároveň však zrušil rozsudek nalézacího soudu, pokud jím byl obžalovaný Jindřich M. uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II c) tr. zák., obžalovaný František J. pak zločinem spoluviny na krádeži podle §§ 5, 171, 176 II c) tr. zák., podle § 290 tr. ř. z moci úřední jako zmatečný a věc přikázal příslušnému nyní okresnímu soudu trestnímu v Praze k novému projednání a rozhodnutí v rozsahu zrušení, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Při poradě o zmateční stížnosti shledal zrušovací soud, že bylo trestního zákona nesprávně použito (§ 281 čís. 10 tr. ř.) nejen v neprospěch obžalovaného Františka J-a, nýbrž i v neprospěch obžalovaného Jindřicha M-e, odsouzeného pro zločin krádeže podle §§ 171, 176 II c) tr. zák. Cenné známky, které obžalovaný Jindřich M. z návodu obžalovaného Františka J-a odcizoval, byly, jak ze skutkových zjištění rozsudku vyplývá, jen kontrolním prostředkem pro zjištění ceny pokrmů,